HUGO DE SANCTO CARO, UNVOLLSTäNDIG
Nordfrankreich (Raum Paris), um 1300
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35432
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

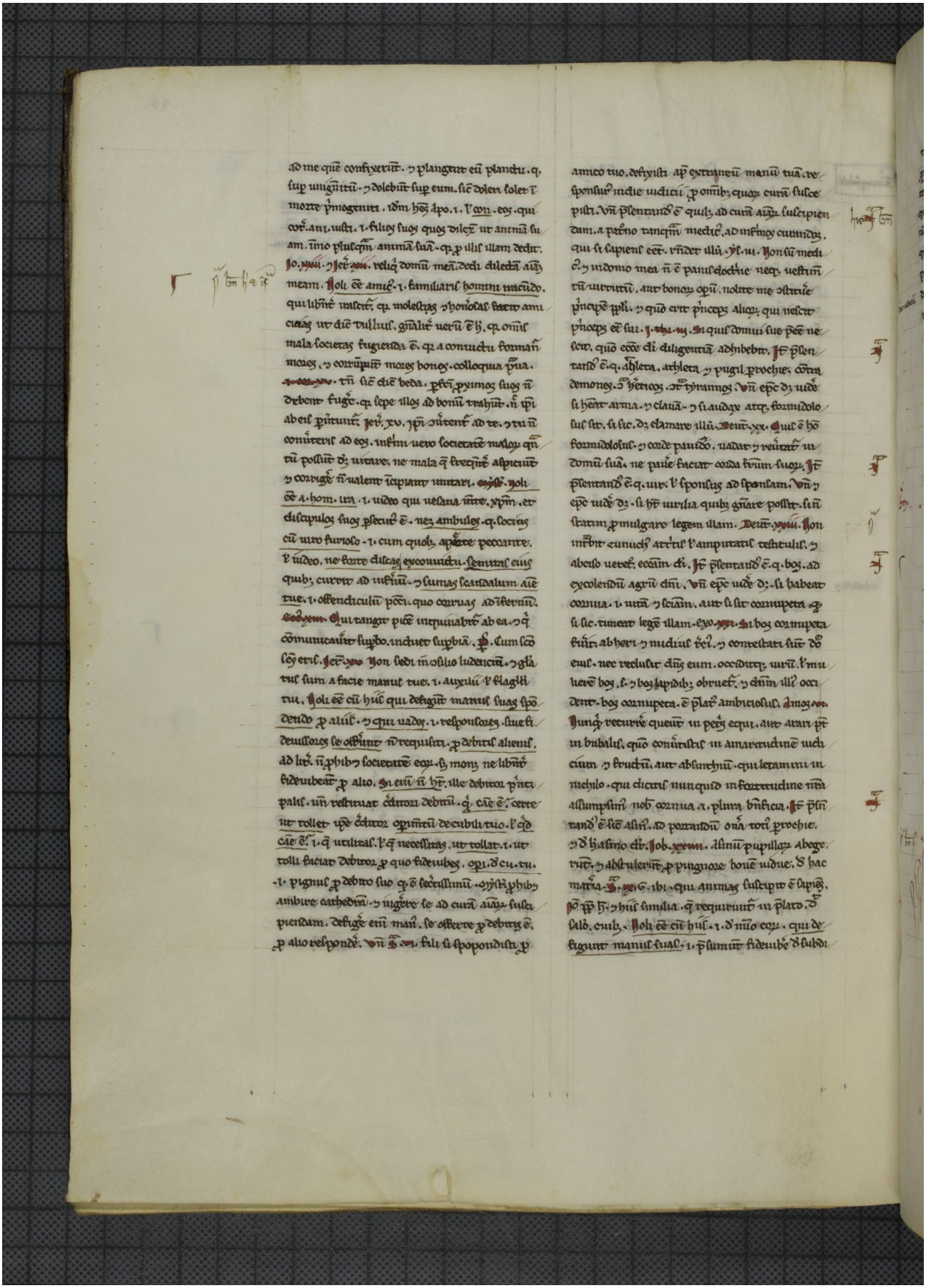

ad me quē confixerūt. ⁊ plangent eū planctu. q.
sup unigēnitū. ⁊ dolebūt sup eum. sicē dolen solet ī
morte ꝑmogenīti. ītm hēs ap̄o. i. ꝑ con. eos. qui
cor. ant. multi. i. filios suos quos dilexē ut anīmā su
am. imo plusq̄m anīmā suā. q. ꝑ illis illam dedit.
Io. xviii. ⁊ Jer. xii. relīq̄ domū meā. dedi dilectā aīa
meam. Joh. ee amic. i. familiaris hominis macūdo.
qui libēnē audiebat. q. molestias ⁊ honōlas facēbat ami
cias ut dicē dulcis. gnālē uerū ē hi. q. omis
mala societas fugienda ē. q. a conuictu hōmā
mores. ⁊ corrūpūt mores bonos. colloquia ꝑua.
i. ser. xv. tū sicē dicē beda. pecē. pximos suos ī
debent fugē. q. sepe illos ad bonū trahūt. n ipi
ab eis pūtrūt. Jer. xv. ipi cōuertent ad te. ⁊ tu ī
cōuertēris ad eos. unkīm uero societatē malos qn
tū possūt ḋ; uitare. ne mala q̄ frequēt aspicūt
⁊ corrigē ī ualent īcipiant imitari. Joh. ee
a. hom. ita. i. uideo qui uestana ītre. xpm. et
discipulos suos plecū ē. nez ambulos. q. locius
cū uiro furiosō. i. cum quos. apēre peccantē.
ꝑ uideo. ne forte dilcas eyconuictu. sentias eius
quib; curret ad ruīnā. ⁊ flumas scandalum aīe
tue. i. offenciculū pōni. quo corruas ad ī ferūm.
Eccl. xxvi. Qui tangit picē inquinabūt ab ea. ⁊ q.
cōmunicauīt luxdo. inclinet superbiā. ꝑ. cum sco
sēg eris. Jer. xv. Non sedi ī consilio iudaicū. ⁊ gla
tus sum a facie manus tue. i. auxilio ꝑ flagelli
tui. Joh. ee cū hūs qui deligūt manus suas spo
deudo ꝑ alios. ⁊ qui uadēt. i. responsores. sine ī
denūsōs se offerunt ad requisitū. ꝑ debitis alienis.
ad lit. ī phib; societatē eqr. ī. mon; ne libēnē
fideiubeāt ꝑ alio. Si eū ī hēt. ille debitor p̄ici
palis. ūn restituat cōtitor debitū. q. cāē ē. certe
ut tollat ipse cōtitor opīnīū de cubilu tuo. l. q̄d
cāē ē. i. q. uitētur. l. q. necessitas. ut tollat. i. ut
tolli faciat debitor. ꝑ quo fideiubes. opi. d cu. tu.
i. pignus. ꝑ debito suo. q. ē sedēs illīnū. ⁊ ysi. phib;
ambire cathedrā. ⁊ ingere se ad curā aīārū suscī
piendam. deligē eū man. se offerre ꝑ debitis ē.
ꝑ alio respondē. Vū ⁊ cū. fili si spopondisti ꝑ
amico tuo. defixisti ap̄ extraneū manū tuā. re
sponsuū inclie iudicii. ꝑ omib; quāq; curā suscē
pisti. Vū plenrand ē quib; ad curā aīārū suscipien
dam. a patro tanq̄m medicū. ad infīmos cuirandos.
qui si sapiens eēt. īnder illū. ysi. iii. Non sū medi
ē. ⁊ in domo mea nī ē panis clothie. neq; uestimē
tū iuriūū. aut bonos opūs. nolite me ostitūe
pīncipē ꝑpli. ⁊ quō erit pīnceps aliq; qui nescit
pīnceps eē suū. Jer. xlvi. Si quis domui sue pēē ne
scit. quō eēē cū diligentiā adhibebit. Jer. plen
tand ē. q. athleta. athleta ⁊ pugil prochie. cōtra
demones. ⁊ hēticos. ⁊ tyrannos. Vū epc d; uide
si habēt arma. ⁊ clauā. ⁊ si audax atq; formidolo
sus sit. si sic. d; clamare illū. Deut. xx. Quis ē hō
formidolosus. ⁊ corde pauidō. uadat ⁊ reuēt in
domū suā. ne paūs faciat corda fratrum suōrū. Jer.
plenrand ē. q. uir. l. sponsus ad sponsam. Vū ⁊
epc uide d; si hēt uirtūs quib; gnāre possit. si ī
stratum ꝑmulgare legem illam. Deut. xxiii. Non
intrābit eunuchus artīs l. amputatis testiculis. ⁊
abcisō uerēc. eccām di. Jer. plenrand ē. q. bos. ad
excolendū agrū dīnū. Vū epc uide d; si habeat
cornua. i. uirtū ⁊ sciam. aut si sit corrupta. q.
si sic. timeat legē illam. exo. xxi. Si bos cornupeta
fuīt. ab heri ⁊ nudius tertius. ⁊ contestati sūt dō
eius. nec reclusit dūs eum. occiditq; uirū. l. mu
lierē bos. i. bos lapidib; obruet. ⁊ dīnū illi occi
dent. bos cornupeta. ē plat ambiciosus. dmos. xxi.
Nunq̄ recurrē queūt in pedes equi. aut arari pt
in bubalis. quō conūrsūs in amaritudinē uici
cium. ⁊ fructū. aut ablūcbūt. qui letamini in
nichilo. qui dicitis nunquid in fortitudine mea
assumpsimus nos cornua. i. plura bōficia. Jer. plen
rand ē sicē alīū. ad portandū onā tori prochie.
⁊ d hi asino dr. Job. xxxiii. dūnū pupillorū abege
runt. ⁊ abstulerūt. ꝑ pinguore bouē uidue. d hac
maria. Lc. ii. ibi. quū aurmas suscipūt ē lapidē.
p̄ ipā hi. ⁊ hūs humilia. q. requiruūt in plato. d
salō. cuius. Joh. ee cū hūs. i. d nūo eqr. qui de
figunt manus suas. i. ꝑ sumūt fideiubē d subdi